

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 720/2010

z dnia 11 sierpnia 2010 r.

wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 599/2009 względem przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki poprzez przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady i Singapuru niezależnie od tego, czy został zgłoszony jako pochodzący z Kanady i Singapuru czy też nie, oraz poprzez przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, i poddające ten przywóz rejestracji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13 ust. 3, art. 14 ust. 3 i art. 14 ust. 5,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. WNIOSEK

Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała, zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, wniosek o wszczęcie dochodzenia w sprawie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych względem przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Wniosek został złożony w dniu 30 czerwca 2010 r. przez Europejską Radę Biodiesla w imieniu unijnych producentów biodiesla.

B. PRODUKT

Produktem, którego dotyczy możliwe obchodzenie środków, są monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywane „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej

wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, objęte obecnie kodami CN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97 oraz pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („produkt objęty postępowaniem”).

Produktem objętym dochodzeniem są monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywane „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, wysyłane z Kanady i Singapuru, oraz biodiesel w postaci mieszanki zawierający wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, pochodzący ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („produkt objęty dochodzeniem”), objęty obecnie tymi samymi kodami CN co produkt objęty postępowaniem z wyjątkiem kodu CN 3824 90 91, w odniesieniu do którego dochodzenie ogranicza się do produktów wysyłanych z Kanady i Singapuru.

C. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

Środkami obecnie obowiązującymi, które być może są obchodzone, są środki antydumpingowe wprowadzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 599/2009 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 10.7.2009, s. 26.

D. PODSTAWA WNIOSKU

Wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* na to, że środki antydumpingowe wprowadzone względem przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki są obchodzone poprzez przeładunek biodiesla dokonywany w Kanadzie i Singapurze oraz wywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla.

Przedstawione dowody są następujące:

Wniosek wskazuje, że po wprowadzeniu środków względem produktu objętego postępowaniem zaszła istotna zmiana w strukturze handlu obejmującego wywóz ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Kanady i Singapuru do Unii oraz że nie ma innego wystarczającego powodu lub uzasadnienia tej zmiany, niż nałożenie cła.

Wspomniana zmiana struktury handlu wydaje się wynikać z przeładunku biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, dokonywanego w Kanadzie i Singapurze.

Stwierdza się także, że po wprowadzeniu środków rozpoczął się wywóz do Unii biodiesla w postaci mieszanki zawierającej maksymalnie 20 % biodiesla ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, w którym, jak się domniemywa, wykorzystywano próg zawartości biodiesla ustalony w opisie produktu objętego postępowaniem.

Ponadto wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* wskazujące, iż skutki naprawcze obowiązujących środków antydumpingowych wprowadzonych w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny. Wydaje się, że znaczna wielkość przywozu biodiesla z Kanady i Singapuru oraz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej maksymalnie 20 % biodiesla zastąpiła przywóz produktu objętego postępowaniem. Ponadto istnieją wystarczające dowody potwierdzające, iż przedmiotowy zwiększony przywóz jest dokonywany po cenach dużo niższych od niewyrządzającej szkody ceny ustalonej w dochodzeniu, które doprowadziło do wprowadzenia obowiązujących środków.

Wreszcie wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* wskazujące, iż ceny produktu objętego dochodzeniem są cenami dumpingowymi w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej poprzednio dla produktu objętego postępowaniem.

Jeżeli w trakcie dochodzenia stwierdzone zostaną praktyki związane z obchodzeniem środków wskazane w art. 13 rozporządzenia podstawowego inne niż praktyki wymienione powyżej, mogą one również zostać objęte dochodzeniem.

E. PROCEDURA

W związku z powyższym Komisja stwierdza, iż istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego oraz poddanie rejestracji przywozu biodiesla wysyłanego z Kanady i Singapuru, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady lub Singapuru, jak i przywozu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowy rafinacji o pochodzeniu niekopalnym, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

a) Kwestionariusze

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do eksporterów/producentów oraz zrzeszeń eksporterów/producentów w Kanadzie i Singapurze, do eksporterów/producentów oraz zrzeszeń eksporterów/producentów w Stanach Zjednoczonych Ameryki, do znanych importerów i znanych zrzeszeń importerów w Unii, oraz do władz Stanów Zjednoczonych Ameryki, Kanady i Singapuru. Informacje, jeżeli jest to stosowne, mogą pochodzić również od przemysłu unijnego.

W każdym przypadku wszystkie zainteresowane strony powinny niezwłocznie skontaktować się z Komisją, lecz nie później niż w terminie określonym w art. 3 niniejszego rozporządzenia, aby dowiedzieć się, czy zostały wymienione we wniosku i zwrócić się z wnioskiem o przesłanie kwestionariusza w terminie określonym w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, mając na uwadze fakt, że termin określony w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie do wszystkich zainteresowanych stron.

Władze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Kanady i Singapuru zostaną poinformowane o wszczęciu dochodzenia.

b) Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań

Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z pisemnym wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane.

c) Zwolnienie przywozu z podlegania rejestracji lub środkom

Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem może zostać zwolniony z podlegania rejestracji lub środkom, jeżeli nie stanowi on obejścia środków.

Ponieważ możliwe obchodzenie występuje poza Unią, zwolnienia mogą zostać przyznane, zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, producentom produktu objętego dochodzeniem, którzy mogą wykazać, że nie są powiązani⁽¹⁾ z jakimkolwiek producentem podlegającym wymienionym środkom⁽²⁾, oraz w odniesieniu do których ustalono, że nie uczestniczą w praktykach mających na celu obejście środków antydumpingowych, określonych w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia podstawowego. Producenci zainteresowani otrzymaniem zwolnienia powinni przedłożyć wniosek należycie poparty dowodami w terminie wskazanym w art. 3 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

F. REJESTRACJA

Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem powinien zostać poddany rejestracji, aby zagwarantować, jeśli w wyniku dochodzenia stwierdzone zostanie obchodzenie środków, iż cła antydumpingowe w odpowiedniej wysokości będą mogły być pobierane z mocą wsteczną od daty rejestracji takiego przywozu wysyłanego z Kanady i Singapuru, jak i przywozu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym.

Aby zapewnić odpowiednią skuteczność rejestracji w perspektywie ostatecznego pobrania z mocą wsteczną cła antydumpingowego, zgłaszający powinien w deklaracji celnej

(¹) Zgodnie z art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 dotyczącego wykonania Wspólnotowego Kodeksu Celnego, osoby uważane są za powiązane tylko, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi wspólnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego drugiej osoby; e) jedna z nich, bezpośrednio bądź pośrednio, kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę; lub h) są członkami rodziny. Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona, (ii) rodzice i dzieci, (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni), (iv) dziadkowie i wnuki, (v) wujek lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica, (vi) teściowie i zięć lub synowa, (vii) szwagier i szwagierka. (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1). W tym kontekście „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną.

(²) Jednak nawet jeżeli producenci są powiązani w wyżej wymieniony sposób z przedsiębiorstwami podlegającymi obowiązującym środkom wprowadzonym względem przywozu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (pierwotne środki antydumpingowe), zwolnienie może zostać przyznane, jeśli brak jest dowodów na to, że powiązanie z przedsiębiorstwami podlegającymi pierwotnym środkom zostało ustanowione lub wykorzystane w celu obejścia środków pierwotnych.

wskazać całkowity wagowy udział w mieszance monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartość biodiesla).

G. TERMINY

Aby zapewnić dobrą administrację należy określić terminy, w których:

- zainteresowane strony mogą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie na piśmie i przedłożyć odpowiedzi na pytania kwestionariusza lub przedstawić wszystkie inne informacje, które mają zostać uwzględnione podczas dochodzenia,
- producenci w Kanadzie, Singapurze i Stanach Zjednoczonych Ameryki mogą złożyć wniosek o zwolnienie z rejestracji przywozu lub ze stosowania środków,
- zainteresowane strony mogą złożyć pisemny wniosek o przesłuchanie przez Komisję.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że korzystanie z większości praw proceduralnych określonych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w terminie wskazanym w art. 3 niniejszego rozporządzenia.

H. BRAK WSPÓŁPRACY

W przypadkach, w których jakkolwiek zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji lub nie dostarcza ich w określonych terminach lub też znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń – potwierdzających lub zaprzeczających – na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że jakkolwiek z zainteresowanych stron dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

I. HARMONOGRAM DOCHODZENIA

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w terminie dziewięciu miesięcy począwszy od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

J. PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

Należy zauważyć, iż wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽¹⁾.

K. RZECZNIK PRAW STRON

Należy również zaznaczyć, że jeśli zainteresowane strony są zdania, że napotyka trudności w związku z korzystaniem ze swego prawa do obrony, mogą zażądać interwencji urzędnika DG ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Pośredniczy on w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, zapewniając, w stosownych przypadkach, mediację w kwestiach proceduralnych związanych z ochroną interesów stron podczas postępowania, w szczególności w odniesieniu do spraw dotyczących dostępu do akt, poufności, przedłużenia terminów oraz rozpatrywania pisemnych lub ustnych oświadczeń lub uwag. Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych rzecznika praw stron w DG ds. Handlu (<http://ec.europa.eu/trade>).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym wszczyna się dochodzenie zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 celem ustalenia:

- a) czy przywóz do Unii monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowyodróżnienia o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowyodróżnienia o pochodzeniu niekopalnym wysyłanych z Kanady lub Singapuru niezależnie od tego, czy został zgłoszony jako pochodzący z Kanady i Singapuru, czy też nie, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (kod TARIC 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (kod TARIC 3824 90 91 10) oraz ex 3824 90 97 (kod TARIC 3824 90 97 01), stanowi obejście środków wprowadzonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 599/2009; oraz
- b) czy przywóz do Unii biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych

będących produktem syntezy lub hydrowyodróżnienia o pochodzeniu niekopalnym pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i objętego obecnie kodami ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (kod TARIC 2710 19 41 30) oraz ex 3824 90 97 (kod TARIC 3824 90 97 04) stanowi obejście środków wprowadzonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 599/2009.

Artykuł 2

Na podstawie art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 niniejszym nakazuje się organom celnym podjęcie właściwych kroków w celu rejestrowania przywozu do Unii określonego w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Zgłaszający wskazuje w deklaracji celnej całkowity wagowy udział w mieszance monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowyodróżnienia o pochodzeniu niekopalnym (zawartość biodiesla).

Rejestracja wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja, w drodze rozporządzenia, może nakazać organom celnym zaprzestania rejestrowania przywozu do Unii produktów wytwarzanych przez producentów, którzy złożyli wnioski o zwolnienie z wymogu rejestracji i co do których ustalono, że spełniają warunki wymagane do przyznania zwolnienia.

Artykuł 3

1. Wnioski o kwestionariusze powinny być składane do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Zainteresowane strony, jeżeli ich oświadczenia mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić na piśmie swoje stanowisko i odpowiedzi na pytania kwestionariusza oraz wszelkie inne informacje w terminie 37 dni od dnia opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie ustalono inaczej.
3. Producenci w Kanadzie, Singapurze i Stanach Zjednoczonych Ameryki wnioskujący o zwolnienie ich przywozu z podlegania rejestracji lub środkom powinni złożyć odpowiednio poparty dowodami wniosek w tym samym terminie 37 dni.
4. Zainteresowane strony mogą również składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w tym samym terminie 37 dni.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

5. Wszelkie informacje, wnioski dotyczące przesłuchania lub kwestionariusza, jak również wszelkie wnioski o zwolnienie przywozu z podlegania rejestracji lub środkom, muszą być złożone w formie pisemnej (nie w formie elektronicznej, chyba że ustalono inaczej); należy w nich wskazać nazwę, adres, adres poczty elektronicznej, numery telefonu i faksu zainteresowanej strony. Wszystkie oświadczenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym rozporządzeniu, odpowiedzi na pytania kwestionariusza i korespondencję dostarczoną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „*Limited*”⁽¹⁾ oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności oznakowaną „*Do wglądu zainteresowanych stron*”.

Adres Komisji do korespondencji:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Office: N-105 4/92
1049 Bruxelles/Brussels
BELGIQUE/BELGIË
Faks +32 22956505

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 sierpnia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Oznacza to, że dokument przeznaczony jest jedynie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe).